

Köyhän kudος ja pala kylkeä irrottavat arjen aherruksesta

Riihimäki ■
Anu Kankaansydän-Lahtinen

— **Mummolta** sain perintönä pellavia, joille piti saada kunniallista käyttöä. Siitä syntyi ajatus tapetista, jolle tietysti piti saada ympärille mökki. Piirsin mökin, joka jo on noussut vesikattoon saakka. Kangasta on 14 metriä odottelemassa tapetointia, kertoo Riihimäen teknisessä virastossa työskentelevä Eija **Kettinen**.

Eija Kettisen upea kangaspakka sekä mökin valokuvat ja piirustukset muodostavat osan Riihimäen kaupungin työntekijöiden harrastajataiteilijoiden näyttelyä Riihimäen kirjastossa. Työn vastapainoksi syntynyttä käsityötä ja taidetta on koottu näyttelyksi jo 14. kerran.

Lasikaupungin perintö näkyy edelleen näyttelyssä, vaikka lasinpuhaltajien ammattikunnasta on enää rippeet jäljellä lasitehtaan suljettua ovensa vuonna 1976. Nyt näyttelyssä on ensimmäistä kertaa **Orvo Kohosen** ruokatunneilla syntyneitä puhallustöitä, jotka ovat peräisin lasitehtaan toimintavuosilta.

— Ajattelin, että olisi mukava tuoda vanhoja töitä vielä esille menneiltä ajoilta. Esimerkiksi lasiveistos, jossa on kaksi hevosta, vaatii kolmen puhaltajan yhteistyötä ennen kuin osaset on saatu alustaan kiinni. Kaikki näyttely-

työni ovat kristallilasia.

Orvo Kohonen ei ole hylännyt lasia vielä kukaan. Viime keväänä hän vieraili viimeksi lasitehtaan tiloissa toimivassa lasi-tyhtissä.

— Vielä pysyi massa pillin päässä, vaikka vähän epäilin.

Myös **Pertti Meriläinen** työskentelee lasia. Jo pitkään kaupungilta eläkkeellä ollut Meriläinen keskittyy kokonaan lasitaiteeseen.

Orvo Kohosen lasihevoset ovat vaatineet kolmen puhaltajan yhteistyötä.

Näyttelyssä on taiteilijalta jälleen uusia lasiveistoksia ja -maljoja. Pala kylkeä, Tarja-vaasi ja Vuoksi-vaasi jatkavat Meriläisen vahvaa tuotantoa.

Vapauttavaa huumoria

Näyttelyssä pääsee myhäilemään, sillä ainakin varikolta sepän tehtävistä eläkkeelle jäänyt **Viljo**

Luokkanen ja Kirjauksenmäen palvelukeskuksessa työskentelevä **Päivi Pelkonen** ovat tehneet töitään huumorimielellä.

Viljo Luokkasen leppäpuiset, maalatut pienoisteokset kattavat vuosikymmenten ajalta kaupungin ammattikunnat melko tarkkaan.

— Tässä sepät takovat alasimensä ääressä. Lapioon nojaileva työmies on se kaskujen kaupungin työntekijä, jonka jokaikinen tuntee. Siivooja taas on sieltä 1970-luvulta, jolloin hame oli liian lyhyt ja sätkä piti saada suusta pois. Tappotuomioitahan tässä on aika monesta irvailusta vuosien varrella saanut..

Jos koiranleuan näkemykset kanssaihmisistä ovat liian rankkoja, suomalaiset pikkulinnut taatusti viehättävät ja opettavat herkkätunteisimpiäkin. Viljo Luokkanen on valinnut näyttelyyn kolmisenkymmentä pikkulintua, joiden mukana on Riihimäen nimikkolinnuksi valittu sinitiainen.

Päivi Pelkonen haluaa silkki-maalauksillaan hersyttää elämän vahvat tunteet esiin.

— Olen tällainen mielialamaalari. Täällä ovat mukana työt Kaiken maailman murheet sekä Murheen allikko. Niissä ihminen rypöo pienissä murheissaan, kunnes ponnistautuu sieltä ylös luoden katseensa valoisaan tulevaisuuteen.

Eläkkeelle jäänyt kaupungin seppä Viljo Luokkanen vuolee leppäpuusta omatekoisilla puukoillaan ja taltoillaan veistoksia, jotka kuvaavat hauskan tarkkasilmäisesti kanssaihmiä.

Näyttelyssä on esillä töitä 16 tekijältä. Vuoden mittaan on syntynyt kuultokudoksia, maalauksia, akvarelleja, grafiikkaa, lasiveistoksia ja käsitöitä. ■

Riihimäen kaupungin henkilökunnan taide- ja harrastetyönäyttely on esillä kaupunginkirjastossa 9.-28. lokakuuta kirjaston aukioloaikoina.